

Р Е Ш Е Н И Е № 26**гр. Перник, 23 февруари 2009 год**

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, втори касационен състав, в публично съдебно заседание на единадесети февруари две хиляди и девета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : С.С.**Членове: В.Г.Е.И.**

при секретаря Т.М., присъствието на прокурора Д., като разгледа докладваното от съдията Г. к.н.а.х.д. № 11 по описа за 2009 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение № 199/07.11.2008г., постановено по н.а.х.д. № 321/2008г. по описа на Радомирския районен съд е отменено наказателно постановление №186 от 29.09.2006г., издадено от заместник директорът на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите - Перник. С наказателното постановление на А.П.М., в качеството му на изпълнителен директор на "*****" ПАД, гр. Р. са наложени административни наказания: глоба в размер на 20 000 лева за нарушение по чл. 7, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 6, ал. 3 от КСО; глоба в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 40, ал. 1, т. 1, буква "в" във връзка с чл.33, ал.1 от ЗЗО; глоба в размер на 1107, 56 лева за нарушение по чл. 158 във връзка с чл.127, ал. 1 и ал. 2 от КСО и глоба в размер на 20 лева за нарушение по чл. 20, ал. 1 от ЗГВРСНР.

Против това решение в срок е подадена касационна жалба от административнонаказващия орган. С жалбата се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и необосновано и решаване на делото по същество от касационната инстанция, която да потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба, чрез упълномощения си процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и иска потвърждаване на обжалваното съдебно решение. Правилно районният съд е отменил наказателното постановление, поради нарушение на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН. Не е доказана вината на изпълнителния директор А.П.М. и че той е длъжностното лице, което е разрешило изплащането на възнагражденията. Навеждат се доводи за несъответствия между описанието на нарушенията и фактическия състав на задължаващата правна норма, както и между описанието на нарушението в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление. Правят се възражения, че в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление не е посочено мястото на извършване на нарушението, както и че банковите сметки на дружеството са били запорирани, което е причина да не бъдат платени осигурителните задължения.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а наказателното постановление да се потвърди.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на глава дванадесета на АПК намира, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна, по следните съображения:

Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че в производството по установяване на административните нарушения и налагане на административните наказания е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Не е спазена разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от ЗАНН, която изисква при подписване на акта на нарушителя да се връчи препис от него срещу разписка. Правната норма е императивна, нарушението ѝ ограничава правото на защита на нарушителя, което е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

Извършването на административните нарушения от санкционираното лице не е доказано. Безспорно са платени възнаграждения за периода, посочен в ревизионния акт, без внасяне на дължимите осигурителни вноски за тях в приход на ДОО, НЗОК, ДЗПО - УПФ и ГВРС. Не е установено обаче кое е длъжностното лице, което е разрешило изплащането на възнагражденията без да са платени осигурителните вноски. Към ревизионния акт не са приложени платежните нареждания или други счетоводни документи, от които да е видно кой е наредил плащането на възнагражденията. През процесния период "*****" ПАД, гр. Р. се е представлявало от двама изпълнителни директори, заедно и поотделно. В тежест на административнонаказващият орган е доказване на нарушението от обективна и субективна страна. В случая в хода на административнонаказателното производство и в съдебното производство не е установено длъжностното лице, което е разпоредило плащането на възнагражденията. Не са представени доказателства, че това е изпълнителния директор А.П.М.. Нарушителят не е установен и не е доказано, че това е санкционираното лице. При така установените факти, правилно районният съд е отменил наказателното постановление.

Неоснователно е искането на ответника по касационната жалба за заплащане на разноски в размер общо на 1780 лева, съответно по 890 лева за всяка съдебна инстанция. Разноски не се дължат, защото на основание чл. 84 от ЗАНН са приложими разпоредбите на НПК.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът счита, че посочените от касационния жалбоподател пороци на решението на Радомирския районен съд не са налице. Обжалваното съдебно решение е валидно, допустимо, постановено в съответствие с материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 199/07.11.2008г., постановено по н.а.х.д. №321/2008г. по описа на Радомирския районен съд. Решението не подлежи на обжалване или протест.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ:**